

Lad mig så sige noget om et punkt, som man ikke har berørt ret meget. Det er det, at man påstår, at hr. Lisborg har mulighed for at finde en anden advokat til at føre sagen for sig – men man afsætter 31.000 kr. til det. Man afsætter 31.000 kr. til advokathjælp til at gennemføre sagen i USA. Af de 31.000 kr. skal Lisborg så finde en ny advokat. Den nye advokat skal sætte sig ind i de meget, meget omfattende dokumenter og føre sagen i USA, og når man ved, hvad en advokat i USA som minimum tager i salær, så ved man, at det ikke kan lade sig gøre. Man kan ikke føre denne retssag for 31.000 kr.

Den fg. formand (Helge Sander):

Hr. . . undskyld, fru Margrete Auken for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Grundene til at afskaffe titlerne vokser og vokser!

Jeg vil sige til hr. Tom Behnke, at hvis man læser begrundelsen for, at retssagen også skal føres i Tyskland, så er der kun én, og den hedder arv. Og det vil sige, at de mange penge, der skal ind i den sammenhæng, har en begrundelse: De skal ind for at køre en arvesag videre. Den bliver i øvrigt ikke vundet. Intet tyder på, at den kan vindes.

Jeg forstår ikke rigtig, hvad det er for et drama at sende et menneske videre ud i. Jeg synes, at det løfte, der blev givet ved førstebehandlingen, så vidt jeg kan læse den førstebehandling, er blevet opfyldt så langt, som man overhovedet med nogenlunde rimelighed kan gøre det. Når man oven i købet fra Udenrigsministeriets side nu har lovet – hvad jeg synes er flot – at man, hvis en sletning i USA betinger, at man får det rigtige navn ind, ja, så vil man hjælpe så langt. Det synes jeg er smadderflot. Jeg synes også, det endda er meget.

Og når jeg så tænker på, hvad der ligger på vores borde af sager fra mennesker, som har måttet gå fra hus og hjem og fra alt muligt på grund af sjusk og arrogance mange gange fra myndighedernes side, og hvor vi godt ved, at vi ikke kan tage dem op, og hvor der må køre retssager på det, så er det her altså en sag, hvor manden har fået en fantastisk behandling.

Jeg vil også sige, at hvis han har noget på den danske stat på det aggressionsniveau, som jeg også kan høre lidt ligger bag det, så skal han anlægge sag. Det er faktisk ikke noget, der hører

hjemme i Folketinget. Hele denne sag hører ikke hjemme i Folketinget, og jeg synes, den skal standses i Folketinget nu, og så må det være slut hermed, og han må sige tak til.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg vil godt ligesom hr. Tom Behnke forsøge at få ryddet nogle misforståelser af vejen på forhånd, før vi kommer ordførerrækken igennem.

Nu har hr. Holger Graversen allerede fremdraget et af de relevante afsnit fra aktstykket til Finansloven, nemlig det om, at man i givet fald kan komme tilbage og hente bevilling til yderligere udgifter, hvis skifteretten i New York kræver, at man også skal sagsøge det andet bo, for at tingene kan blive klaret.

Og så kommer hr. Tom Behnke herop og siger: Ja tak, men man kan ikke i USA og slet ikke i New York føre en sag med et advokatsalær for de 5.000 dollars, der er afsat i aktstykket. Hr. Tom Behnke skulle læse lidt længere nede. Der er opregnet et, to, tre, fire, fem, seks, syv, otte, ni beløb. Lægger man dem sammen i danske kroner, så bliver det til et sted mellem 400.000 kr. og 410.000 kr. Og dér figurerer så advokatsalæret med de 5.000 dollars anslået til ca. 31.000 danske kroner. Og så står der lidt længere nede:

»Der forudses samlet at kunne blive tale om en udgiftsramme på op til 500.000 kr., idet bemærkes, at flere udgiftspunkter er anslåede og eventuelt kan blive større.«

Sagt skåret ud i pap, så enhver herinde må kunne forstå det, og også ude i den store offentlighed: Skulle det koste mere i advokatsalær end de 5.000 dollars at sagsøge dette bo, er der plads til det inden for beløbsrammen. Så er det et anslået beløb, som overstiges, og så er det i orden. Man kan doble dette advokatsalær adskillige gange, og der er stadig væk plads til det inden for beløbsrammen. Så lad os nu slippe for den misforståelse.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg ved ikke, om vi kommer til at slippe for den misforståelse, som hr. Bjørn Elmquist henviser til. Langt de fleste af de penge, der er afsat i det aktstykke, er afsat til helt specifikke ting, til udgifter, som er blevet afholdt, og hvis vi trækker alle de beløb ud, så er der kun et meget, meget lille beløb tilbage. Og det beløb, der er tilbage – alt andet lige – hvis man tager alle de penge, der kan flyttes rundt på, og lægger dem oven i de